

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 24. oktobrī iesniedza Landesgericht Feldkirch (Austrija) — Armin Maletic, Marianne Maletic/lastminute.com GmbH un TUI Österreich GmbH

(Lieta C-478/12)

(2013/C 26/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Feldkirch

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Armin Maletic, Marianne Maletic

Atbildētājas: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civil-lietās un komercietās⁽¹⁾ 16. panta 1. punkts, ar kuru jurisdikcija tiek piešķirta tās vietas tiesām, kurā ir patērētāja domicils, ir jāinterpretē tādējādi, ka, gadījumā, ja cits partneris (šajā gadījumā — ceļojuma **starpniece**, kas atrodas ārvalstī) izmanto līgumpartnera (šajā gadījumā — ceļojuma **organizētāja**, kas atrodas iekšzemē) pakalpojumus, tad saistībā ar prasībām, kuras ir celtas pret abām šīm personām, Regulas Nr. 44/2001 16. panta 1. punkts ir piemērojams arī iekšzemes līgumpartnerim?

⁽¹⁾ OV 2001, L 12, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 25. oktobrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Minister van Financiën, otra lietas dalībniece: X BV

(Lieta C-480/12)

(2013/C 26/41)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Minister van Financiën

Otra lietas dalībniece: X BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai KMK⁽¹⁾ [Kopienas Muitas kodekss] 203. un 204. pants, aplūkojot kopsakarā ar RKMKĪ [Regula, ar ko nosaka Kopienas Muitas kodeksa īstenošanas noteikumus] 859. pantu (it īpaši 2. punkta c) apakšpunktu), ir jāinterpretē tādējādi, ka (tikai) saskaņā ar RKMKĪ⁽²⁾ 356. panta 1. punktu noteiktā tranzīta termiņa pārsniegšana rada muitas parādu sakarā ar izņemšanu no muitas uzraudzības nevis saskaņā ar KMK 203. pantu, bet saskaņā ar KMK 204. pantu?
- b) Vai apstiprinošai atbildei uz 1.a jautājumu ir nepieciešams, ka attiecīgās personas sniedz informāciju muitas iestādēm par termiņa pārsniegšanu vai, vismaz, izskaidro muitas iestādēm, kur preces atradās laikposmā starp saskaņā ar [RKMKĪ] 356. pantu noteikto termiņu un faktiskās uzrādīšanas galamērķa muitas iestādēs brīdī?
- 2) Vai Sestā direktīva⁽³⁾, it īpaši direktīvas 7. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka PVN kļūst maksājams, ja muitas parāds ir radies, vienīgi pamatojoties uz KMK 204. pantu?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 2. nodaļa 4. sējums, 307.-356. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 2. nodaļa 6. sējums, 3. -516. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 9. nodaļa 1. sējums, 23. -62. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 29. oktobrī iesniedza Grondwettelijk Hof (Beļģija) — Pelckmans Turnhout NV/Walter Van Gastel Balen NV u.c.

(Lieta C-483/12)

(2013/C 26/42)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Grondwettelijk Hof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Pelckmans Turnhout NV

Atbildētājas: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Prejudiciālie jautājumi

Vai Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 3. punktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā, aplūkojot kopsakarā ar šīs hartas 15. un 16. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 34.–36., 56. un 57. pantu, nostiprinātais vienlīdzības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds regulējums kā tas, kas ir paredzēts 2006. gada 10. novembra Likuma par tirdzniecībā, amatniecībā un pakalpojumu sniegšanā piemērojamiem darba laikiem 8., 9., 16. un 17. pantā, jo tajos paredzētais pienākums ievērot iknedēļas slēgšanas dienu:

- i) netiek piemērots nedz tirgotājiem, kas darbojas dzelzceļa stacijās vai sabiedriskā transporta uzņēmumu atrašanās vietās, nedz pārdošanai, kas tiek veikta lidostās un ostu teritorijās, kuras tiek izmantotas starptautiskajai ceļotāju satiksmei, nedz arī pārdošanai degvielas uzpildes stacijās vai tirdzniecības vietās, kuras atrodas automaģistrāļu teritorijā, bet tiek piemērots tirgotājiem, kas darbojas citās vietās;
- ii) netiek piemērots nedz tirgotājiem, kas pārdod tādas preces kā avīzes, žurnālus, tabaku un smēķēšanas piederumus, telefona kartes un Valsts loterijas preces, audiovizuālu darbu un videospēļu nesējus un saldējumu porcijās, bet tiek piemērots tirgotājiem, kas piedāvā citas preces;
- iii) ir piemērojams mazumtirdzniecībai, tas ir, uzņēmumiem, kas veic pārdošanu patērētājiem, bet netiek piemērojams cita veida tirgotājiem;
- iv) vismaz attiecībā uz tirgotājiem, kas savu darbību veic, izmantojot fizisku pārdošanas punktu ar tiešu kontaktu ar patērētāju, rada ievērojami lielāku ierobežojumu nekā tirgotājiem, kuri kas savu darbību veic, izmantojot interneta veikalu vai attiecīgi citas pārdošanas no attāluma formas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 31. oktobrī iesniedza Rechtbank 's-Gravenhage (Nīderlande) — Georgetown University/Octrooicentrum Nederland, kas rīkojas NL Octrooicentrum vārdā

(Lieta C-484/12)

(2013/C 26/43)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank 's-Gravenhage

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Georgetown University

Atbildētājs: Octrooicentrum Nederland, kas rīkojas NL Octrooicentrum vārdā

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulai (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm (⁽¹⁾), īpaši tās 3. panta c) punktam, ir pretrunā situācija, kad ar vienu pamatpatentu ir aizsargāti vairāki produkti, šī pamatpatenta īpašniekam tiek piešķirts sertifikāts par katru no aizsargātajiem produktiem?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši: kā ir jāinterpretē Regulas Nr. 469/2009 3. panta c) punkts gadījumā, kad ar spēkā esošu pamatpatentu ir aizsargāti vairāki produkti un sertifikāta par vienu no pamatpatenta aizsargātajiem produktiem (A) pieteikuma iesniegšanas dienā vēl nav piešķirti sertifikāti par citiem ar šo pašu aizsargātajiem produktiem (B, C), tomēr par šiem produktiem (B, C) sertifikāti ir tikuši piešķirti vēl pirms ticis pieņemts lēmums par sertifikāta piešķiršanu pirmajam minētajam produktam (A)?
- 3) Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nozīme apstāklim, ka pieteikums par vienu pamatpatenta aizsargāto produktu (A) ir ticis iesniegts tajā pašā dienā, kad pārējie pieteikumi par šī paša pamatpatenta aizsargātajiem produktiem (B, C)?
- 4) Jau uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai var piešķirt sertifikātu produktam, kas aizsargāts ar spēkā esošu pamatpatentu, ja iepriekš ir ticis piešķirts sertifikāts produktam, kas aizsargāts ar šo pašu pamatpatentu, tomēr pieteikuma iesniedzējs atsakās no pirmā sertifikāta, lai pamatojoties uz šo pašu patentu saņemtu jaunu sertifikātu?
- 5) Ciktāl šī jautājuma noskaidrošanai ir nozīme tam, vai atteikšanās ir atpakaļejošs spēks: vai jautājums par atpakaļejošu spēku ir izlemjams atbilstoši Regulas Nr. 469/2009 14. panta b) punktam vai valsts tiesībām? Ja jautājums ir izlemjams atbilstoši Regulas Nr. 469/2009 14. panta b) punktam: vai šī norma ir interpretējama tādējādi, ka atteikšanās ir ar atpakaļejošu spēku?

(¹) OV L 152, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 31. oktobrī iesniedza College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nīderlande) — Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Lieta C-485/12)

(2013/C 26/44)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven